

ወርቃማው ሕግ

ከዚህ ግርም ተሰፋፋ (ካለፈው የቀጠለ)

ፍቅር፣ የክርስቲና ሃይማኖት መለያ ነው። በሕገ ልቡና፣ በሕገ ሕገት የሥነ ፍጥረት ሾኑ ልዑል እግዚአብሔር ሰውን የሚወድ፣ የሚያረቅ፣ ስለመሆኑ ቅዱሳት መጻሕፍት ቢመሰክሩም በምሳሌ በመገለጽና በራዕይ ይታይ የነበረው ለጥቂት ወዳጆቹ ነበር። ድምፁን ግን በነቢያት አማካይነት አብዛኛውን ጊዜያት በማሰማት ንስሐ ግብ የሚል ማስጠንቀቂያ የሚያጽናና መልእክቶችን ያሰማ ነበር።

የሰው ልጆች ከቸር አምላካቸው ተለይተው፣ ብርሃን ለብሰውና ተጎናጽፈው ይኖሩ ከነበሩበት የደስታ ምድር (ገንት) ከተባረሩ በኋላ በአጋንንት አገዛዝ ተይዘው መሰቃየታቸውን የተመለከተው እግዚአብሔር የቀደመ ክብራቸውን ሊመልሰላቸው በመውደዱ ከታላቁ መንበሩ ወርዶ ሰው ሆነ።

እንደ ጥንቱ በራዕይ ድምፅ በግሰማት ሳይሆን አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ከእመቤታችን ከቅድስት ድንገል ግርም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነስቶ በተዋሕዶ አንድ አካል አንድ ባሕርይ ሆኖ በሥጋ ተገለጠ፣ ለጥቂቶች ሳይሆን ለአሕዛብ ለበቃ ላለበቃ (ሥጋዊውን) ሰው መሆኑን ለዓለም ገለጠው። በመድኃኔ ዓለም መወለድ በምት ጥላ በሲያል ዉለማ ለነበሩት ብርሃን ወጣላቸው የጠላት ዲያብሎስን ምክር በመስማት ለአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመናት ተጣልተው የነበሩ ሰውና መላእክት ሕዝብና አሕዛብ፣ ነፍስና ሥጋ፣ ሰውና እግዚአብሔር ታረቁ ተስማሙ ተፋቀሩ፣ በሌላ በኩል ግን ሰይጣን ያደረባቸው ሄሮድስና ተከታዮቹ በእማኑኤል መወለድ ደነገጡ፣ ምሥጢሩ ግን በየሰው ልቡና ያደጉ አጋንንት መደንገጣቸውን ሥልጣናቸው መሻሩን የሚያበስር ነው። አምላካችን በልደቱ አማካይነት ያጎናጸፈንን ታላቅ ክብር በአንክር እናስተውለው፣ ስለኛ ያሳየውንም ፍቅርን እናድንቅለት።

ከገንት የተሰደድነውን የሰው ልጆችን ወደ ጥንት ርስታችን ሊመልሰን ፈጣሪያችን ስለኛ ብሎ ከእናቱ

ከቅድስት ድንገል ግርም ጋር ወደ ምድረ ግብፅ ተሰደደ፣ ከስደት መልስ በኋላ አማኑኤል ለእናቱ እየታዘዘ በቆመትና በጥበብ አደገ፣ በሠላሳ ዓመቱ በማየ የርዳናስ በእደ የሐንስ ተጠመቀ አርባ መዓልትና ሌሊት ደም ዲያብሎስ ያቀረበለትን ፈተና ከአከሸፈበት በኋላ ሕይወት ሰጧት ምህርቱን ለተከታዮቹ ማስተላለፍ ጀመረ።

ለይቅርታና ለምህረት ወደዚህ ዓለም የመጣው እግዚአብሔር ወልድ የእውነትን ፍቅር መገኛ የፍቅር ምንጭ እንደመሆኑ ቀራጮችና ጋጢአተኞችን በፍቅርና በርህራሄ እይን ይመለከታቸው ነበር። ተስፋ የቆረጡትን በማጽናናት ደዌ ሥጋን በተአምራት ደዌ ነፍስን በትምህርት ከመፈወስ ጋር ለእነርሱም ያለውን አምላካዊ ፍቅር በመገለጽ ወደ እርሱ ያቀርባቸው ነበር።

በቀራንዮ አደባባይ እለተ ዓርብ መድኃኔ ዓለም በስቅለቱ ለዓለም ያለውን ፍቅርን የገለጸበት ድርጊት ግን ቃላት ሊገልጹት የማይችል እጅግ አስደናቂና ወደር የማይገኝለት ነው። አምላካችን መስቀል ተሸክሞ፣ ከሰመዳ ታጥቆ፣ ተሰቅሎ ሁሉ ተፈጸመ፣ በማለት በጽንሰ የጀመረውን የቤዛነት ሥራ በስቅለቱ ፈጸመው። የፍቅርን መጠን በዕለተ ዓርብ በዓይኑ የተመለከተው ቅዱስ የሐንስ ወልደ ነጎድጓድ መላ ዕድሜውን ሲያነባ ኖረ፣ በብቃት በመገለጥና በራዕይ የቀራንዮ መከራ የተገለጸላቸው የእግዚአብሔር ወዳጆች ዘመናቸውን በሐዘን የወልደ እግዚአብሔርን ስቅለት በማሰብ በዋሻ፣ በሚካ፣ በጸሎትና በጾም በእንባና በሰጊድ አላለፉት። በአምላካቸው የፍቅር ሰንሰለት ልባቸው ታስሮ ነበርና የፍቅር ምርኮኞች ተከታዮቹ ሆኑ፣ በቀራንዮ መሥዋዕት ሆኖ የቀረበውን ወልደ እግዚአብሔርን በማሰብ ፈቃደ ሥጋን፣ ፈቃደ ዓለምን፣ ፈቃደ ሰይጣንን ተከራክረው ድል ስለነሱ የክብርን አክሊል ተጎናጸፉ።

ሰማዕታት በመንፈሳዊት ፍቅር ተማርከው ስለ አምላካቸው ስም

በዓላውያን ነገሥታት ፊት እየመሰከሩ ወደ እሳት ሲጥሏቸው ሹመትና ሽልማት እንደተሰጠው ሰው ወደር የማይገኝለት ደስታ ይሰማቸው ነበር።

ስለዚህ ነው ብርሃን ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ ለርሜ ክርስቲያኖች በጻፈላቸው ክታቡ «ከክርስቲስ ፍቅር ማን ይለየናል? መከራ ወይስ ጭንቀት ወይስ ስደት ወይስ ራብ ወይስ ራቁትነት ወይስ ፍርሃት ወይስ ሰይፍ ነው?» ርሜ. ፩+፱፩። በማለት የተናገረው። እኛስ አምላካችንን እስከምንድረስ እንወደዋለን? ይህንን ጽሑፍ ለምታነቡ ክርስቲያኖች የቀረበ ጥያቄ ነው። ለመሆኑ በሃያኛው መቶ ክፍለ ዘመን የምንገኝ የእግዚአብሔር ሰዎች ከዚህ በላይ የተገለጸውን የቅዱስ መጽሐፍ ቃል ጥቅሱን ብቻ ነው የምናውቀው? ወይስ ተግባሩን? ጭንቀት መከራ ሊያጋጥሙኝ ይችላል በሚል ግምት ጭንቀት ሳያገኙን አይቀርም በሚል መላምት፣ ስደት ወይም ራብን በመፍራት አምላካችንን ከመካድ እንድንዘንድ እንጸልይ።

ለታማኙ ሐዋርያ አሸናፊነትን የሰጠው ልዑል እግዚአብሔር እኛንም በሃይማኖታችን ያጽናን። በሃይማኖት ምክንያት የሚደርሰውን መከራ መታገስ እግዚአብሔርን የመውደድ ምልክት ነው። እግዚአብሔርን መውደድ ሕጉን በመጠበቅ ትዕዛዙን በመፈጸም በተግባር የሚረጋገጥ መሆኑን እናስተውል።

(ፍቅረቢጽ፣ ባልንጀራን ስለመውደድ)

ፍቅር የሕግጋት ራዕስ ወይም ጉልላት ነው። ሌላውን የሚወድ ሕግን ፈጽሞ ታልፏል። አታመንክር፣ አትግደል፣ አትሰረቅ፣ በሐሰት አትመስክር አትመኝ የሚለው ከሌላይቱ ትእዛዝ ሁሉ ጋር በዚህ ባልንጀራህን እንደ ነፍስ ውደድ በሚለው ቃል ተጠቃ ልሉ አል። ርሜ. 13+9። ፍቅር ለባልንጀራው ክፉ አያደርግም፤ ስለዚህ ፍቅር የሕግ ፍጻሜ ነው። ፍቅር እግዚአብሔር በልባችን ካለ፣ መልካም የሆኑትን ምግባራት ለመፈጸም ኃይል እናገኛለን።

መንፈሳዊት ፍቅር ከምግባራት ሁሉ ቅድሚያ ያላት ናት። ጾም፣ ጸሎት፣ ስግደት፣ ምጽዋት፣ ወዘተ. ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡ መሆናቸው ቢታወቅም ቂምና በቀል ይዞ

የጊረጸው ትሩፋት ገን ቅድመ
 እገዚአብሔር የግድደርሰ ሙሆኑ
 ታውዳል። ምክንያቱም ፍቅርቢጽ
 የምግብራት ሙረት በመሆኗ እሷን
 ሳይጨብጡ የእገዚአብሔርን ፈት
 ግየት የግድቻል በመሆኑ ነው።
 ከፍቅር ጠባዮች አንዱ ይቅርታ ስለሆነ
 መድኅኔዓለም በመዋዕለ ስብከቱ
 ሲያስትምር ስለዚህ ነው እንዲህ
 በግለት የተናገረው፤ «እንግዲህ
 መባህን በመሠደፍው ላይ ብታቀርብ
 በዚያም ወንድምህ አንዳች በአንተ
 ላይ እንዳለው ብታስብ በዚያ በመሠ
 ደፍው ፈት መባህን ትተህ ሂድ አስቅ
 ድመህ ከወንድምህ ጋር ታረቅ በኋላም
 መጥተህ መባህን አቅርብ።»
 ግቲ.፩+፳፫-፳፱።

ያለ ፍቅርቢጽ የጸጋ ስጦታዎች
 ጠቀሟቸው የላቸውም። ትንቢት፣
 የዓለምን ጽንጻዎች የግወቅ ችሎታ
 ፍጹም እምነት ያለው ሰው ቢኖር
 ፍቅር ቢጸን ከመንፈሳዊ ስጦታዎች
 ጋር ካላዋሃደ ሌላውንም ራሱንም
 ለመጥቀም እንደማይችል ተጽፏል።
 1ቆር.13+1-3።

ፍቅር ያስታግሳል፤ መታገስ
 ግለት ነገር አላፈ፤ ሆይ ሰፊ መሆን
 ነው። ፍቅር ካለ አንዱ ሌላውን
 ይታገሳል።

ፍቅር ያስተዛዝናል፤ መተዛዘን
 ግለት አንተ ትብስ አንቺ ትብሽ
 በግለት የሚገኝ ስምምነት ነው።
 ፍቅር ያለው ሰው በተፈጥሮ የሚመ
 ስለው ወንድሙ ወይም የምትመስ
 ሰው እህቱ በተለያዩ ምክንያቶች
 ጉዳት ሲያገኛቸው መከራ ሲያጋጥማ
 ቸው አቅሙ በፈቀደው መጠን
 በምክር፤ በገንዘብ በጉልበት በሐሳብ
 ይረዳል። ፍቅሩንም በጉላ፤ በተረዳ
 ሁኔታ በሚፈጽመው መልካም ምግ
 ባር ይገልጻል፤ ያረጋግጣል። በቅዱ
 ሳት መጻሕፍት እንደተመዘገበው
 በእገዚአብሔር አርአያና ምሳሌ
 ለተፈጠሩ ሰዎች በግዘን የሰው ልጆች
 አምላካቸውን ከደው ጣዖት በግምለክ
 እንዳይጎዱ ስለ እውነተኛው የፍጥረት
 ባለቤት (ገዢ) ያስተማሩ፤ ድህ ተባ
 ደለ ፍርድ ጎደለ በግለት ነገሥታትን
 የገሰጹ፤ የእገዚአብሔር ነቢያት
 ጻድቃን ስማዕታት እንደነበሩ የቤተ
 ክርስቲያን ታሪክ ይመሰክራል። ከልብ
 በመነጨ እውነትን የሚፈልግ ሀሳብ
 በመመራታቸውም የሰው ልጆች
 የደስታና የሰላም ዘመናትን ለማሳለፍ
 በቅተዋል።

ፍቅር አያበላጭም፤ ትንህት
 ግለት በውጤት ላይ ከፋ ግለብ
 ግለት ነው፤ ትንህት «ከፋ የሥጋ
 ፈቃድ ነው» የሚያስተውል ሰው
 በመጥፋቱ ምክንያት አንዱ በሌላው
 ላይ ይቀናል እንጂ ዓለም አላፈ፤
 መልክ ረጋፈ፤ ገንዘብ ጠፊ የሚቀና
 በት ሰውና በቅንዓት የሚነዱ ሰዎችም
 ሟች መሆናቸውን ቢገነዘቡ ፍቅርን
 መሥርተው መኖር ይችሉ ነበር። ወን
 ድሙን በቅንዓት ተነሳሰቱ ከገደለው
 ከቃየል ጀምሮ በቅንዓት መንፈስ
 በመነሳሳት ወንድሞቻቸውን የገደሉ
 ያሰናከሉ ሥር ምሰው ቅጠል በጥሰው
 ሰዎችን የጉዱ ቀናተኞች ከጥንት
 ጀምሮ እስከዓለንበት ዘመን ድረስ
 እንዳሉ ግልጽ ነው።

በዚህ አጋጣሚ በቅንዓት መንፈስ
 ተይዘው ሰይጣናዊ ሥራ የሚሠሩ
 ሰዎች ከሰህተታቸው ተመልሰው
 ንስሐ እንዲገቡ ምክራችንን
 እንለግሳለን።

ፍቅር አያስመካም፤ ትምክህት
 ግለት በራስ ሥራ መታመን ራስን
 ግምለክ ግለት ነው። በመሠረቱ ጥበብ
 ሥጋዊና፤ ጥበብ መንፈሳዊ የሚገኘው
 በእገዚአብሔር ቸርነት መሆኑን
 መረዳት ተገቢ ነው። ስለዚህ ሰው
 አዋቂ ጉልበት ያለው ቢሆን
 በሕመምና በሌሎች ምክንያቶች
 እውቀቱ ኃይሉን ሊወስድበት እንደ
 ሚችል ግመን ይኖርበታል መንፈሳዊ
 ጸጋም በእገዚአብሔር የተሰጠው ሰው
 አጋንንተን የማራቅ፤ ትንቢት
 የመናገር ወዘተ ቢሆን ከጊዜ በኋላ
 በፈተና ሊጠፋ እንደሚችል ግለብ
 ያስፈልጋል። ስለዚህ በተለይ ለክር
 ስቲያን ከትምክህት መጠበቅ እጅግ
 አስፈላጊ መሆኑ ግንዛቤ ማግኘት
 አለበት። በትምክህት በመነሳሳት
 ሌሎችን ከማሳዘንና ፍቅር ከማጉደል
 መጠበቅ በሰውም ሆነ በእገዚአብሔር
 በኩል ከማስመሰንም በተጨማሪ
 ከትምክህት ራሱን የጠበቀ ሰው
 አስተዋይ ሊባል ይችላል።

ፍቅር አያስታብይም፤ ትዕቢት
 ግለት ምንነትን አለማወቅ እንደ
 እገዚአብሔር አመስግኑኝ ስንዱልኝ
 ግለት ነው። ፍጹም ፍቅር በልቡ
 ያደረ ሰው በሌሎች ላይ አይታ
 በይም፤ ከልዑል እገዚአብሔር የተሰ
 ጠው ሥልጣን፤ ሀብት ወዘተ ቢኖር
 በአግባቡ ይገለገልበታል እንጂ
 በሥልጣኑ በመታበይ ግፍን አይፈ
 ጽምም፤ ገንዘቡን እያመልክም፤
 በሀብቱ አይመካም ፈጣሪውን
 አይከድም።

ፍቅር ብቻዩን ይድላኝ አይልም፤
 ለሌላው ያስባል፤ ካለው ያካፍላል፤
 እኔን የሚያስፈልገኝ ለወንድሜም

ያሻዋል ይላል። በሰዎች መካከል
 መተሳሰብ ቢኖር ድሆች አይራቡም፤
 መጠጊያ አጥተው በረንዳ አያድሩም
 ነበር። ስለዚህ ክርስቲያኖች ለራሴ
 ብቻ ይመላልኝ ከሚል ራስን የመ
 ውደድ ስሜት ርቀን በሌሊት በግራብ
 ራሳችንን ለርህራሄ ተግባር እንሸቀ
 ዳደም። «እናንተ የምድር ጩወ
 ናችሁ» ተብሎ ተጽፏልና አልሚውን
 ዓለም በመልካመ ሥራችን እና
 ጣፍጠው።

ፍቅር አያበላጭም፤ ብሰጭት
 መናደድ ግለት ነው በዚህ ምክንያት
 ወንድምን ግሳዘን ነው በሰዎች
 መበላጩት ከፍቅር ጉድለት የሚከሰት
 ድርጊት መሆኑ ተረጋግጧል። ስለዚህ
 ብሰጭትን አርቀን ፍቅራችን ፍጹም
 ይሆን ዘንድ እንጸልይ ሰማያዊ
 አባታችን በኛ ኃጢአት የሚበላጭ
 ቢሆን ኖሮ በምድር ላይ ለአንድ ሰዓት
 ሳይሆን ለአንዲት ሰከንድ መቆየት
 እንደማንችል እናስተውል፤ እኛም
 ሌሎችን በመታገስ አምላካችንን
 ለመምሰል እንምክር የትእግስት
 ባለቤት ትእግስትን ያድለን።

ፍቅር ከፋውን ነገር አያስብም፤
 ስለዚህ ነው ፍቅር ያለው ሰው ከፋ
 ነገር አያጋጥመውም የሚባለው።
 ከፋትን አያስብምና፤ መልካም ዕድል
 እንዲያጋጥመን ከፈለገን ከፋ
 ሃሳቦችን እናስወግድ፤ ሌሎችን
 የሚወድ ሰው በማንም ላይ ከፋትን
 አያስብም ቢበድሉት በይቅርታ፣
 ሊያጠፋት እንኳን ቢያስቡ በሃይማ
 ኖት ተቃዋሚዎችን ያሸንፋቸዋል።
 በፍቅር ቢጽ ፍጹምነት የነበረው
 ቀዳሚ ሰማዕት ቅዱስ እስጢፋኖስ ስለ
 ፈጣሪው ክብር በመመስከሩ ተቃዋሚ
 ዎቹ ሲወግሩት መድኅኔታችን ሊየ
 ሱስ ክርስቶስ በዕለተ ግርብ ለአይሁድ
 ከአባቱ ዘንድ ይቅርታን እንደ
 ለመነሳቸው እርሱም ጌታ ሊየሱስ
 ሆይ ይህን ኃጢአት አትቁጠርባቸው
 ብሎ በታላቅ ድምፅ መኾ እንደጸለየ
 ተጽፏል። የሐዋ.፯+፳።

ፍቅር ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል
 እንጂ በአመፅ አይደሰትም፤ ፍቅር
 የእውነት መሠረት ከሆነው ከእግ
 ዚአብሔር የተገኘ በመሆኑ ፍቅር
 ያለው ሰው እውነተኛና በእውነት
 ሀሴት የሚያደርግ ነው። ከዓመፅ ሥራ
 ጋር አይተባበርም።

ክርስቲያኖች ሆይ በፍቅር እገዚ
 አብሔርና በፍቅር ቢጽ ለመኖር
 እንድንችል እገዚአብሔር ይርዳን።

የፍቅር አምላክ ፍቅርን እንደሸማ
 ያላብሰን። አሜን።